

do_co_mo_mo_

Fișă minimală documentare 2003

Girată de organizația membră națională/regională: OAR

0.1 Fotografia clădirii/ grupului de clădiri/ sitului urban/ peisajului/ grădinii
descrie: Universitatea Politehnică din București-Facultatea de
Electrotehnică, Telecomunicații și Tehnologia Informației
sursa: data:

1. Identitatea clădirii/ grupului de clădiri/ sitului urban/ peisajului/ grădinii:

1.1 numele actual:	Universitatea Politehnică din București-Facultatea de
Electrotehnică, Telecomunicații și Tehnologia
Informației
1.2 variantă sau nume trecut	localul nou al Academiei “Ștefan Gheorghiu”
1.3 numărul și numele străzii	bd. Iuliu Maniu nr. 1-3
1.4 oraș:	București
1.5 regiunea/statul:	
1.6 cod poștal:	061071

do_co_mo_mo_

1.7 țara:	România
1.8 cod topografic național	44°25'59"N 26°3'23"E
1.9 clasificare/tipologie	EDC
1.10 statut de protecție & data	dosarul de clasare ca monument istoric este în pregătire

2 Istoria clădirii

2.1 rezumatul inițial/scop	Academia "Ștefan Gheorghiu", urmașă a Universității Muncitorești a PCR și a Școlii Superioare de Științe Sociale "A. A. Jdanov", a fost înființată prin decretul 121/17 martie 1970, ca for care „organiza, îndruma și coordona întreaga activitate de cercetare în domeniul științelor sociale”. Ea funcționa sub conducerea CC al PCR preluând, de la Academia RSR, și concentrând sub autoritatea sa, toate institutele de cercetare în domeniul științelor sociale, de la Institutul de Cercetări Economice la Institutul de Istoria Artei. Extinderea activității a avut drept consecință extinderea, decisă în 1971, a spațiilor de învățământ ale Academiei "Ștefan Gheorghiu" pentru Pregătirea Cadrelor de Conducere a Activității de Partid Social-Politice, Economice și Administrației de Stat.
2.2 date: contractare / recepția lucrării	1975
2.3 arhitecți proiectanți și alții	arhitect șef proiect: Constantin Rulea; arhitecți: Mircea Anania, Octav Dimitriu; colaboratori: arhitecții I. Găleşanu, I. Lucăcel, V. Țelea
2.4 alții asociați cu clădirea	Mobilierul: arhitecții Victor Abraham, A. Popescu, M. Boengiu, Petre Silaghi, Rodica Matache, C. Vișan. Rezistență: ingineri T. Popp, M. Mironescu, Ș. Gavrilăscu, A. Bortnowschi, V. Sava, A. Crăciun, C. Radu, Gh. Bratu. Instalații electrice: inginerii V. Marinescu, A. Băilescu, I. Roșca, D. Scărlătescu. Instalații acustice: inginerii A. Necșulea, N. Wegener. Instalații tehnico-sanitare: ingineri N. Predeleanu, M. Oniga, C. Cîmpeanu, F. Pătru, G. Georgescu, A. Vlădescu. Instalații mecanice: inginerii I. Filimon, I. Ciurez. Instalații exterioare: inginerii S. Toader, R. Busuioc. Drumuri și spații verzi: inginerii P. Furtună, R. Frantz
2.5 modificări importante cu datele aferente	
2.6 funcție actuală	Politehnica
2.7 stare actuală	foarte bună

3 Descriere

3.1 descrierea generală

Ansamblul din care face parte clădirea analizată se desfășoară pe o suprafață dreptunghiulară, cu latura îngustă spre Bd. Geniului și latura lungă spre Bd. Iuliu Maniu. Clădirile componente ale ansamblului sunt grupate după funcțiuni: spre Bd. Geniului se află clădirile pentru învățământ –

do_co_mo_mo_

localul vechi și localul nou al Academiei, restul parcelei fiind ocupat de cămine, dispensar, cantină și tipografie.

În timp ce clădirile vechi se înscriu în dominantă zonei, caracterizată de aliniamente de clădiri scunde, volumele dezvoltate pe înălțime ale noii clădiri a Academiei și a căminului nou – realizează o schimbare de plastică volumetrică în raport cu zona în care este amplasat campusul. Piesa de rezistență a ansamblului descris mai sus este noul local al Academiei. Acesta este o clădire cu plan general dreptunghiular, cu axa lungă paralelă cu Bd. Iuliu Maniu, și cu patru corpuri de dimensiuni inegale, care se închid în jurul unui patio. Din punctul de vedere al compoziției spațiale, corpurile spre Bd. Iuliu Maniu și Bd. Geniului, dezvoltate pe verticală, reprezintă principala componentă volumetrică a edificiului; înălțimea acestui volum este echilibrată, spre bază, de o repetiție de volume scunde, în rezalit. Celelalte două corpuri, spre localul vechi și spre curte, de asemenea, de mică înălțime, fac legătura cu volumetria părții vechi a campusului. În ceea ce privește structurarea interiorului este de remarcat organizarea pe funcțiuni a acestuia. La subsol se aflau spații anexă – depozitul bibliotecii, garderoba, un bufet-bar și spațiile tehnice. Parterul, mezaninul și primul etaj conțin spații comune și spații considerate reprezentative. La parter, de exemplu, se află un hol amplu, care se înalță, parțial, pe înălțimea primelor trei niveluri; holul este ritmat pe verticală de pilaștri, iar pe orizontală de denivelările pavimentului și de curbele mezaninului și ale primului etaj. Perspectiva spre curtea interioară dă eleganță și transparență acestui spațiu; scara contribuie și ea la aspectul elegant al holului. Din hol se accede în cele trei amfiteatre de 100 de locuri, în amfiteatrul de 250 locuri și în aula de 500 locuri; tot în hol se află un mic spațiu comercial și accesul la bibliotecă. La mezanin au fost amplasate biblioteca, un punct de documentare și un spațiu expozițional. Etajul întâi păstrează tradiția „etajului nobil”; aici, pe lângă amfiteatrele de 100, 250 și 500 locuri, care se desfășoară în jurul spațiilor comune de degajare, se află și celelalte spații reprezentative: rectoratul, sala de consiliu, studioul TV. La nivelurile curente au fost amplasate săli de clasă și de seminar, laboratoare, mici săli de proiecție, cabinete pentru cadrele didactice, iar la etajul opt o sală divizibilă. Interioarele, cel puțin la primele trei niveluri, sunt foarte îngrijit tratate fără a fi folosite finisaje prețioase. Expresivitatea arhitecturii rezultă tocmai din expresivitatea structurii modulare și a materialelor de construcție adoptate (ex. casetele prefabricate lăsate aparente la plafoane, paravanele din module care maschează accesul la spațiile sanitare). De o atenție deosebită din punctul de vedere al tratării interioarelor se bucură amfiteatrele – pereții placați cu cărămidă, glazurată în nuanța lemnului băncilor și a plafoanelor dau acestor spații impresia de unitate și intimitate. La exterior, impresia generală dată de severitatea betonului și repetitivitatea panourilor portante de la etajele curente este îndulcită de cromatica mai caldă și suprafața lisă a unor mari suprafețe verticale placate cu cărămidă aparentă. Spre deosebire de acestea, primele trei niveluri ale aripilor principale și aripile de mică înălțime își datorează expresivitatea arhitecturală modului în care funcțiunile spațiilor interioare sunt exprimate în volumetria exterioară. Este de remarcat, de asemenea, accesul principal, a cărui solemnitate este dată de pilaștrii de ordin colosal, care, în forme mai puțin epurate, sunt întâlniți la toate marile edificii publice construite în perioada modernă în București.

Clădirea a fost dotată cu un echipament tehnic deosebit – un studio T. V. complet echipat și care poate folosi toate posibilitățile rețelei de televiziune cu circuit închis, posibilități de traducere simultană în mai multe limbi pentru toate amfiteatrele, etc.

În concordanță cu stilul brutalist este de subliniat folosirea unor sisteme constructive în care prefabricatele de beton să reprezinte o pondere cât mai mare din volumul construit. Sistemul constructiv ales a imprimat necesitatea adoptării în proiectare a unui sistem modular comun pentru toate spațiile (1,26 m).

do_co_mo_mo_

3.2 construcție

Este construită din panouri prefabricate din beton; casete prefabricate din beton; chesoane prefabricate.

3.3 context

Ansamblul fostei Academii “Ștefan Gheorghiu”, azi Universitatea Politehnică din București-Facultatea de Electrotehnică, Telecomunicații și Tehnologia Informației, se află spre limita vestică a capitalei, la intersecția Bd. Geniului cu Bd. Iuliu Maniu. Amplasamentul este desemnat de memoria colectivă prin apelativul „La Leu”, datorită Monumentului Eroilor din Arma Geniului (1926, sculptor Spiridon Georgescu), care marchează latura sud-vestică a intersecției.

Zona este dominată din punct de vedere constructiv de aliniamente de blocuri de locuințe cu volume mici, și de Palatul Cotroceni cu parcul înconjurător. Vechile clădiri ale fostei Academii “Ștefan Gheorghiu” sunt, la rândul lor, integrate, volumetric, dominantei egal-scunde a zonei. Caracteristicile amplasamentului au impus două rezolvări de principiu în ceea ce privește volumetria noilor clădiri: fie să se înscrie în arhitectura de front, fie să se compună, cu aceasta, prin contrast. A fost aleasă această din urmă rezolvare, volumele dezvoltate pe înălțime ale clădirii Academiei și căminului nou realizând o schimbare de plastică volumetrică spre intersecția celor două bulevarde. Acest aspect este accentuat de amplasarea noilor clădiri cu o mică retragere față de stradă, în spațiul rămas liber pe parcela în care au fost amplasate.

4 Evaluare

4.1 tehnică

Așa cum declara într-un interviu șeful de proiect (Arh. Constantin Rulea, . *Academia "Ștefan Gheorghiu" București, în " Arhitectura"*, nr. 5/1977, p. 10), deoarece „lucrările de execuție trebuiau să se înscrie în termene extrem de scurte”, proiectanții au folosit sisteme constructive în care „prefabricatele de beton...să reprezinte o pondere cât mai mare din volumul construit ...pentru fațadele etajelor curente au fost folosite panouri prefabricate portante. Pentru planșee, la primele trei niveluri, peste tot unde a fost posibil, au fost folosite casete prefabricate, pentru planșeele nivelurilor superioare fiind folosite chesoane prefabricate. Pe de altă parte, sistemul constructiv ales a imprimat necesitatea adoptării în proiectare a unui sistem modular comun pentru toate spațiile (1,26 m)”

4.2 socială

Începând cu anii '60 și în special în anii '70 ai sec. XX, pe fondul unei evoluții demografice pozitive, învățământul românesc de toate gradele s-a extins. În cadrul acestui proces a crescut considerabil numărul centrelor de învățământ superior, iar distribuția teritorială a acestora s-a modificat. Înființarea de noi centre de învățământ superior și extinderea celor existente a determinat o vie activitate constructivă în acest domeniu. În această perioadă au fost construite, printre altele, Politehnica din București, Centrul

do_co_mo_mo_

Național de Fizică de la Măgurele, Institutul de Petrol și Gaze din Ploiești, Facultatea de Științe Economice de la Iași, etc. Clădirea analizată se înscrie în acest curent și exprimă totodată, la nivel material, controlul absolut al ideologiei comuniste asupra tuturor institutelor de cercetare în domeniul științelor sociale, de la Institutul de Cercetări Economice la Institutul de Istoria Artei.

4.3 culturală & estetică

Literatura de specialitate consideră clădirile studiate ca reprezentative pentru programul de clădiri de învățământ construite în perioada contemporană în România. Prin caracteristicile arhitecturale și constructive clădirile sunt considerate ca reprezentative pentru arhitectura în stil brutalist din România. Modul de inserare a noilor clădiri în amplasament influențează pozitiv aspectul unui loc istoric al orașului și al uneia din arterele importante de intrare în București.

4.4 istorică

Prin destinația inițială clădirile studiate sunt reprezentative, la nivel material, pentru ideologia unei epoci din istoria țării.

4.5 evaluare generală

5 Documentare

5.1 principalele referințe

5.2 material vizual atașat

5.3 raportor/data Adriana Stroe 2012

6 Examinarea raportului de către ISC/R

Numele membrului ISC examinator:

data examinării:

aprobarea:

grup de lucru nr. ref.:

NAI nr. ref. :

comentarii:

Fișă elaborată în cadrul proiectului Fundației Culturale Inform,

finanțat de Administrația Fondului Cultural Național

do_co_mo_mo_